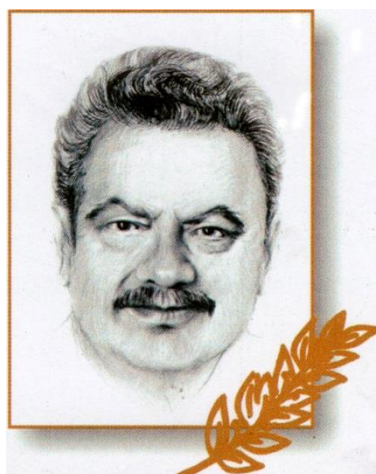


МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука



ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. Л 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:

Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;

Ніколасенко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників**: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія

СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ

У статті досліджено основні синтаксичні особливості прози Дари Корній, зокрема проаналізовано структуру та функції односкладних, простих ускладнених, складносурядних, складнопідрядних речень.

Ключові слова: синтаксична структура, односкладне речення, просте ускладнене речення, складносурядне речення, складнопідрядне речення.

The article explores the main syntactic features of Dara Korniy's prose. In particular, the structure and functions of one-member sentences, semi-composite, compound, and complex sentences are analyzed.

Key words: syntactic structure, one-member sentence, semi-composite sentence, compound sentence, complex sentence.

Постановка проблеми. Синтаксис є одним із ключових елементів мови, який визначає структуру словосполучення і речення та способи зв'язку. Це найвищий ярус мовної системи, якому підпорядковані всі інші рівні, адже саме він забезпечує реалізацію найважливіших функцій мови, серед яких комунікативна, мислетворча, пізнавальна, експресивна. Об'єктом вивчення синтаксису, як і інших розділів мовознавства, є слово, але не ізольоване, а у зв'язках із іншими словами, думкою та позамовною дійсністю. Унаслідок такої взаємодії в мовній системі формуються одиниці вищого порядку – словосполучення та речення. А речення є базою для творення вже у сфері мовлення висловлень, складних синтаксичних конструкцій і текстів як основних засобів комунікації.

До найвідоміших дослідників синтаксичної будови української мови належать: Леонід Булаховський (1888–1961), Борис Кулик (1899–1970),

Олександр Мельничук (1921–1997), Сергій Дорошенко (1924–2018), Іван Вихованець (1935–2021), Ніна Гуйванюк (1949 – 2013), Ніна Іваницька, Іларіон Слинько (1912–1994), Катерина Городенська, Анатолій Загнітко, Каленик Шульжук (1940 – 2010) та інші.

У творчості видатної української авторки Дари Корній представлені оригінальні синтаксичні конструкції, які роблять її прозу неповторною та запам'ятовуваною. Тому вивчення специфіки синтаксичних одиниць, використуваних письменницею, є актуальним.

Мета наукової розвідки – дослідити синтаксичні особливості прози Дари Корній, зокрема зосередити увагу на структурі та функціях односкладних, простих ускладнених, складносурядних, складнопідрядних, а також багатокomпонентних речень.

Виклад основного матеріалу. Однією з найвизначніших рис синтаксичної будови прози Дари Корній є використання коротких речень та фразових конструкцій. Цей прийом створює особливу динаміку в тексті й дозволяє концентрувати увагу читача на ключових моментах і емоціях. Важливість цього засобу можна простежити в романі «Гонимарник»: *Ти знаєш, забути її неможливо. І в цьому сила. Це життя, розквіт серця* [3]. Ці короткі, але насичені емоціями речення допомагають передати глибину почуттів персонажів та створюють особливу атмосферу у творі.

У мові прозових творів активно використовуються односкладні речення, які разом із іншими компонентами тексту дають змогу авторові створити довершену структуру твору.

У нашому дослідженні для детальної характеристики типових ознак використуваних Дарою Корній односкладних речень вважаємо за доцільне послуговуватися традиційною класифікацією, розробленою К. Шульжуком. Так, науковець відповідно до формально-граматичних і семантичних ознак виділяє такі їх види: означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові, інфінітивні, номінативні [7, с. 112].

Означено-особові речення певною мірою близькі до двоскладних. Як зауважує Т. Вавринюк, виконавець дії в означено-особових реченнях мислиться означено, але може бути виражений лише за допомогою займенників *я, ми, ти, ви*. За твердженням дослідниці, «ця особливість ставить означено-особові речення в один синонімічний ряд з двоскладними» [1, с. 156].

У прозі Дари Корній ми зафіксували означено-особові односкладні речення, головний член яких виражений: а) дієсловом наказового способу: *Иди краще до лісу та **набирай** хмизу* [5]; *Залазь мені на плечі і **тримайся** цупко* [5]; б) дієсловом дійсного способу у формі II особи однини: *Навіть у помсті **прагнеш** бути не як усі, твій зворотний бік так само світлий, так?* [5]; в) дієсловом у формі 1-ої особи однини чи множини: *От зараз так і **кортить** тебе поцілувати, а не **смію**, тому що **не хочу** тебе кривдити, **не знаю**, як ти це **сприймеш*** [5]; *Ще раз **питаю**, чого на моє болото **прителінався?**; **Що ж, поміркуємо** й про це* [5].

У неозначено-особових реченнях дійова особа не підказується формою дієслівного присудка й сприймається невизначено. Головний член такого речення виражений дієсловом у формі 3-ї особи множини теперішнього чи майбутнього або минулого часу дійсного способу. Стилiстична мета неозначено-особових речень зазвичай полягає в максимальному зосередженні на самій дії, а не на її суб'єкті: *Очевидно, **Верха** **недарма** **остерігалася** того, що за нею **можуть стежити*** [5]; ***Поселили** її в гуртожитку, разом ще з трьома такими ж молодими спеціалістками, **забезпечили** такою-сякою роботою, технолог на кондитерці, зарплата невеличка, та й цього **нерозбещеній** матеріально **Валентині** **вистачало** цілком* [5]; *Тебе ж **просили** до лісу не **пхатися?*** [5].

Безособове речення функціонує як особлива семантико-граматична структура, у якій відсутній підмет – виконавець дії або особа-носій предикативної ознаки.

За нашими даними, у досліджуваному матеріалі представлені такі різновиди безособових речень:

а) власне безособові речення, головний член яких виражений безособовим дієсловом із постфіксом *-ся* або без нього (речення цього різновиду містять повідомлення про певні стани і процеси в навколишньому середовищі, дають змогу виразити переживання, настрої й відчуття людини, її внутрішній стан або ж модальні значення бажання (небажання) тощо [1, с. 157]), наприклад: *Хотілося їсти, але ще дужче – спати; А чуткам вірити не годиться, особливо чуткам, які розпускають вороги* [5];

б) безособові речення, головний член яких виражений особовим дієсловом, яке вжите в безособовому значенні (такі речення відтворюють фізичні, стихійні процеси, що реалізуються за допомогою якогось предмета, що чинить дію, або ж певного явища природи; передають різні вияви фізичної та психічної сфери в організмі людини, її настрої, переживання» [1, с. 157]), наприклад: *Петрові від споглядання такої краси аж подих **поперло**; А насправді буревії вирували у неї всередині, і вона мусила з кимсь ними поділитися, щоб не розірвало* [6]; *Крота просто **почало млоїти** від висоти та світла, і він захотів додому, під землю* [6]; *Навколо **смерділо й булькало**;*

в) безособові речення, головний член яких виражений незмінною предикативною формою на *-но, -то* (у таких реченнях повідомляється про дію в її результаті, а не в процесі, вони вживаються на позначення природно-фізичних явищ та дій, які не залежать від людської волі [1, с. 147]), наприклад: *Майбутнє **передбачено**, Іро* [5];

г) безособові речення, головний член яких виражений прислівниками, словами категорії стану, предикативним словом *нема*, які можуть бути пов'язані з інфінітивом, наприклад: *У Петруся **нема** близьких приятелів* [3]; *Навіть для них було зарано* [5]; *Тому в ту ніч **спати не можна, треба** дуже уважно **пильнувати**, щоб не прогавити своє Щастя й не впустити до хати разом з ним Лиха; От їх слід **остерігатися*** [5].

Периферійну позицію у прозових творах Дари Корній займають узагальнено-особові, номінативні (*Біловоддя. Дуб. Алатир* [6]) та інфінітивні (*Повірити, довіритися, але не зробив цього* [6]; *І не озиратися на авторитети – то на батька Мора, то на мене* [5]) односкладні речення.

У текстах творів Дари Корній нами зафіксовано прості ускладнені речення. Зазвичай до ускладнювальних елементів простого речення зараховують: однорідні члени речення, відокремлені додатки, означення, прикладки, уточнювальні члени речення, звертання, вставні слова, словосполучення і речення, слова-речення у складі простого речення, своєрідні комбінації видів ускладнень [2, с. 191].

Серед простих ускладнених речень із однорідними головними членами розрізняємо: 1) двоскладні речення з однорідними підметами (*Гордо піднята голова, розправлені рамена говорили про його впевненість у собі* [5]), 2) присудками (*Голос був ніжний і чистий, мов кринична вода* [6]) і 3) з однорідними підметами та присудками. За нашими даними, перші два різновиди переважають у досліджуваному матеріалі.

Широко розгалужена в досліджуваних текстах однорідність другорядних членів речення, а саме: а) однорідних додатків: *Мені набридли твої хмари, дурнувати друзі, причмелені розмови про щастя* [4]; б) однорідних означень: *Темноволоса, зеленоока, завжди щира й привітна Птаха, незважаючи на свій вроджений статус безсмертної, не робила різниці між собою та звичайними смертними* [6]; в) однорідних обставин.

В аналізованому матеріалі представлені різні види відокремлення, які, на думку К. Ф. Шульжука, виконують «функцію економізації вислову; вони збагачують гнучкість синтаксичної структури літературної мови, збільшують кількість можливих паралельних конструкцій (синтаксична синонімія)» [6, с. 161].

Серед засобів, що ускладнюють просте речення, особлива роль належить звертанню, яке відображає емоційно-вольову сферу мовця і поєднує в собі дві функції, а саме апелятивну та експресивну. За нашими спостереженнями,

звертання у текстах творів Дари Корній здебільшого є емоційно-оцінними (*Дурено, навіщо ти зняла окуляри?* [4]; *Подивися на себе, **чудо**; Це не правда, люба! Я ненавиджу тебе, **Іро*** [4]) або зменшено-пестливими на зразок: *Льошко, перестань блазнювати* [4].

Складносурядне речення – вид складного речення, яке реалізує складні тематично поєднані явища і характеризує їх у поєднанні з різних боків.

К. Шульжук звертає увагу на семантико-синтаксичні відношення єднальних конструкцій, які виражають одночасність дій, станів, що синтаксично оформляється однаковими видами-часовими дієслівними формами, послідовність дій, станів, причино-наслідкові та умовно-наслідкові зв'язки [6, с. 234], наприклад: *Крота просто почало млоїти від висоти та світла, і він захотів додому, під землю* [16] – причино-наслідкові зв'язки.

Регулярно представлені в текстах творів Дари складносурядні речення із протиставними відношеннями: *Вогонь на спідниці циганки загасили, **але** вона не вгамувалася. Пляшка знову впала, **але** ніхто не поспішав її піднімати* [6].

Складнопідрядні речення належать до найбільш використовуваних у мові художніх творів, адже саме в них закладені невичерпні виражальні можливості, багатство їх форм урізноманітнює мовлення, допомагає уникати двозначності й неточності, забезпечує своєрідну культуру вислову. П. Дудик за характером зв'язку між предикативними частинами складнопідрядні речення поділяє на два види: 1) речення з передбачуваним зв'язком (обставинні міри і ступеня, з'ясувальні), за якого головна частина визначає потребу в підрядній частині [2, с. 262], наприклад: *О, ми побачимо тоді, **хто** з нас веселитися буде; Сашкові здавалося, **що** ніхто і не збирався вчиняти силових дій проти студентів* [3]; 2) непередбачуваний зв'язок, за якого форма головної частини складнопідрядного речення не вказує саме на такий, а не інший семантико-лексичний склад підрядної частини (обставинні порівняльні, часу й означальні), наприклад: *Поводила себе дивно, знічено опустивши очі, **наче** когось чи чогось боялась; **Коли** чужинці пішли, бабуся похапцем почала кудись збиратися* [3].

Використання складних багатокомпонентних конструкцій властиве для творчої манери письменниці. Найтипівішими в її прозі є конструкції з послідовною підрядністю, однорідною супідрядністю, сурядністю та неоднорідною супідрядністю, сурядністю та звичайною підрядністю, сурядністю та послідовною підрядністю.

Широке використання різних за типом підрядних компонентів фіксуємо у конструкції: *Тепер я розумію, **що** та стерва спеціально то все підкинула, і не мамі, **бо** та буде заради дитини терпіти все до останнього подиху й мовчати, **а** дитині, дурній, немудрій, **у якої** гормони грають, **яка** категорично сприймає світ, чорно-біла картинка в очах, і **яка** лише вчиться його розуміти, не знаючи, **що** такі піраньї, як Віолетта, тільки й чекають, **щоб** тебе надкусити, а потім і з'їсти* [3]. У наведеному вище реченні представлені підрядні з'ясувальні, причини, означальні, мети. Така складна структура, безперечно, має експресивно-виражальні функції та сприяє повноцінному відтворенню емоційного стану героя.

Конструкція *Хто б не був тим митцем, **що** витворив те дійство, **яке** зворохобило сонне царство, **але** він напевне знав, **що** робить* містить п'ять предикативних частин. Підрядні означальні формують послідовну підрядність на другому рівні членування. На першому рівні членування – допустові семантико-синтаксичні відношення.

Письменниця використовує апозицію як засіб розкриття образів та передачі їхньої внутрішньої суті. В одному зі своїх творів вона пише: *Зірки на небі, як промінці надії, вліталися в тонкі нитки часу, **що** спліталися з моїм серцем* [4]. Цей прийом дозволяє авторці створювати малюнок, що захоплює уяву та розкриває глибину почуттів.

Повтор – одна з основних стилістичних фігур, яка якнайкраще передає експресивність у тексті. Нею вдало оперує Дара Корній у своєму романі «Зворотний бік світла». *Їм байдуже до двох закоханих людей, бо вони також закохані. Вода внизу іскриться під місячним світлом, а вгорі майже як*

теперечки – зорі-зорі-зорі, мові алмази-брахмани, виблискують. Його Зіронька не втримується, наспівує... [5].

Дара Корній володіє вмінням майстерно використовувати риторичні засоби для створення емоційної насиченості. Вона часто використовує повтор, паралелізм та антитезу, щоб підкреслити силу своїх ідей та передати потужні почуття. Це надає її прозі ефекту плинності та глибини. Письменниця не боїться порушувати традиційні граматичні правила. Вона експериментує зі структурою речень, розмежовує їх або сплітає в одну довгу безперервну фразу. Подекуди це створює враження безладдя та динаміки, що відповідає внутрішньому стану її персонажів.

Висновки. Отже, синтаксичною особливістю прози Дари Корній є використання різних моделей простого й складного речення. Серед односкладних речень переважають означено-особові, неозначено-особові, для яких характерне максимальне зосередження на самій дії, а не на її суб'єкті, безособові речення, що містять повідомлення про певні стани і процеси в навколишньому середовищі, дають змогу виразити переживання, настрої й відчуття людини, її внутрішній стан або ж модальні значення бажання (небажання). Серед ускладнювальних елементів простого речення у досліджуваному матеріалі центральна позиція належить однорідним членам речення (як головним, так і другорядним), відокремленим членам речення, звертанням, що виконують не лише апелятивну, а й експресивну функцію. Зафіксовано складносурядні речення, які виражають одночасність, послідовність дій, станів, протиставні, причино-наслідкові й умовно-наслідкові семантико-синтаксичні відношення. Складнопідрядні речення із природно закладеними в них багатими виражальними можливостями становлять великий фрагмент у прозових текстах Дари Корній. Авторка активно використовує структури з передбачуваним і непередбачуваним синтаксичним зв'язком. Серед складних багатокомпонентних речень письменниця віддає перевагу конструкціям із послідовною підрядністю, однорідною супідрядністю, сурядністю та неоднорідною супідрядністю,

сурядністю та звичайною підрядністю, сурядністю та послідовною підрядністю.

Дара Корній використовує різноманітні граматичні й стилістичні можливості української мови, майстерно передає сучасний етап розвитку української мови, показує контраст мови підлітків та дорослих, а також доповнює скарбницю української мови оказіональними словами й конструкціями. Авторка майстерно володіє різними моделями речень, що дає змогу створити власний довершений стиль.

Література

1. Вавринюк Т. Односкладні речення в художньому тексті. *Філологічні студії*. Вип. 8. 2012. С. 155–168. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/268531392.pdf> (дата звернення: 10.08.2023).
2. Дудик П., Прокопчук Л. Синтаксис української мови. Київ, 2010.
3. Корній Д. Гонихмарник. URL : <https://read-online.in.ua/read/honikhmarnik/46>
4. Корній Д. Тому, що ти. URL : <https://online-knigi.com.ua/page/222609>
5. Корній Д. Щоденник Мавки: роман. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2016. 304 с.
6. Корній Д. Зворотний бік світла. URL : <https://javalibre.com.ua/java-book/book/2921840>
7. Корній Д. Зворотний бік темряви. URL : <https://libcat.ru/knigi/fantastika-i-fjentezi/fentezi/130008-dara-korn-j-zvorotnij-b-k-temryavi.html>
8. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : Підручник. Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. 408 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ.....	4
Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА.....	13
Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА.....	21
Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА.....	27
Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ.....	34

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ВИЯВАХ

Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА.....	44
Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ.....	49
Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ.....	56
Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА.....	64
Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДЮСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО.....	70
Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»).....	76
Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА».....	83
Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ....	92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА».....100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО).....105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ.....117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....124

РОЗДІЛ 3

НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА.....139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)».....147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ.....156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ...169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ.....179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали).....186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ).....204

РОЗДІЛ 4

МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	215
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	221
ЗМІСТ.....	223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

У дизайні обкладинки використано портрет професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.